

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.235/2022/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 8.K.701.671/2021/11. számú ítélete

Í T É L E T:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban az alperes állományában az autópálya alosztályon baleseti helyszínelő és vizsgáló beosztásban teljesített szolgálatot. A felperes rendszeresen ellátott a beosztásához nem tartozó és munkaköri leírásában nem rögzített

fegyverszoba kezelői feladatokat. A 2021. május 28. napján megbízási díj megfizetése iránti szolgálati panaszát az előljáró a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. május 1. napjától 2021. január 31. napjáig terjedő különböző időszakokban összesen 29 hónapra bruttó 231.920, 144.950, 173.940, valamint 289.900 forint megbízási díj összegek és késedelmi kamatai megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját ésösszecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 154.600, 96.625, 115.950, valamint 193.250 forint összegekben megbízási díjat és ezen összegek késedelmi kamatait, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletét – a 13/2013. (IV. 11.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Fegyvertárolási utasítás) 32., 101-103., 119./a) és 120. pontjaira, valamint az alperes szolgálati lőfegyverek, lőszer, robbanóanyagok és pirotechnikai eszközök tárolásának és biztonsági követelményeinek meghatározásáról, a lőfegyverek, lőszer és fegyverzeti tartozékok kezelésének, nyilvántartásának, őrzésének és ellenőrzésének a szolgálati hely helyi sajátosságaira tekintettel történő szabályozásáról szóló 9/2020. (06. 29.) MRFK intézkedése (a továbbiakban: MRFK intézkedés) 9. és 11./i) pontjaira figyelemmel – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a fegyverszoba kezelésével a felperest felettse szóban bízta meg; a feladat a munkaköri leírásában nem szerepel; szolgálatként legalább 30 perc időtartamban a fegyverszoba kezelésével foglalkozott. Az iránymutató ítélezési gyakorlat felhívásával megállapította, hogy a felperes 29 hónapban végzett a beosztásához nem tartozó fegyverszoba kezelői feladatokat, amelyért megbízási díj illeti meg. A megbízási díj havi összegét a rendvédelmi illetményalap 50 %-ában határozta meg, mert a szolgálatként legalább 30 perc időtartamú feladatellátásra tekintettel ezen mértéket találta arányban állónak a felperes által végzett többletfeladatokkal.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben, annak kötelező rendelkezése ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte, perköltséget igényel. Előadta, hogy az elsőfokú peres eljárásban tett nyilatkozatait fenntartja. Az elsőfokú ítéletben felhívott ítélkezési gyakorlat az általa hivatkozott tényeket nem vonta ítélkezési körébe. Az elsőfokú bíróság a perben jelentős tényeket tartalmazó okirati bizonyítékokat nem értékelte kellő súllyal, és a megállapított tényállásból helytelen jogi következtetést vont le. Ezzel megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében, továbbá a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésében, valamint a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakat. Az MRFK intézkedésben, valamint a Fegyvertárolási utasítás 32. pontjában meghatározott fegyverszoba kezelői többlettevékenység – a szolgálatonként legalább 30 perc időtartamban végzett fegyverszoba kezelés – csekély mértékére figyelemmel, a napi szolgálat ellátáshoz képest nem alapozza meg a legalacsonyabb megbízási díj megállapítását sem.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – tartalmát tekintve – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy csak a fegyverszoba szolgálatonként kétszeri átadása-átvétele 30 perces időtartam, amelybe nem tartozik bele a szolgálatba lépők fegyverének kiadása és visszavétele, a rendszeres heti, havi vezetői ellenőrzések időtartama. A felperes szolgálati ideje alatt teljes felelősséggel tartozott a fegyverszobában tárolt fegyverekért, lőszerekért, felszerelésekért, így felelőssége jelentősen meghaladta a munkaköri leírásában foglaltakat, mivel a belső szabályozó szerint felelősség a tisztai beosztású személyekre van szabva. A bíróság a megbízási díj összegét a minimális mértékben állapította meg, ezért annak csökkentése nem indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítélőtábla figyelembe vette, hogy az alperes az ítéletet a keresetet elutasító részében, továbbá a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi jogszabálysértések megjelölése mellett megsértett jogszabályhely megjelölése nélkül az ítélet jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[9] Az alperes eljárási érvelésével összefüggésben megsértett jogszabályként a Kp. 78. § (2) bekezdését, valamint a Pp. 279. § (1), 346. § (4)-(5) bekezdéseit jelölte meg. Az alperes fellebbezésében nem fejtette ki, hogy az ítélet indokolása mely ténybeli kérdésben tartalmaz valótlan megállapítást, vagy éppen mely, az általa a perben felhozott releváns tény nem tartalmaz. A bizonyítékok értékelése [Kp. 78.§ (2) bekezdés], a bizonyítás eredményének a mérlegelése [Pp. 279.§ (1) bekezdés] jogszabálysértésekhez rendelt a fellebbezés konkrétumot, konkrét jogsérelmi tényállítást szintén nem tartalmaz. Az alperes a perben lefolytatott bizonyítás semmilyen beazonosítható körülményét vagy adatát nem kifogásolta (mit milyen súllyal vett tévesen és megalapozatlanul, hibásan figyelembe az elsőfokú bíróság, és mihez képest), és az elsőfokú bíróság bizonyításfelvétel során tanúsított jogsértésére sem hivatkozott. Ebből eredően a másodfokú bíróságnak nem volt lehetősége arra, hogy az alperes vitatását ebben a körben értékelhesse, az állított jogszabálysértést érdemben vizsgálhassa.

[10] A Pp. 346. § (5) bekezdése az ítélet jogi indokolásával szemben felállított követelményeket részletezi. Önmagában a Pp. 346. § (5) bekezdésének megjelölése nem teremt lehetőséget arra, hogy a felek között felmerült vitás kérdésekben elfoglalt bírói álláspont jogszerűsége, valamely jogszabály alkalmazhatósága vagy értelmezésének helyessége a jogorvoslati eljárásban vizsgálható legyen. Az indokolási kötelezettség megsértését – a következetes és közzétett bírói gyakorlat szerint (Kfv.VII.37.573/2020/5.) – nem lehet megállapítani azon az alapon, hogy a fél a támadott ítéletben szereplő érvekkel és jogértelmezéssel nem ért egyet. Az alperes fellebbezésében nem nevesítette, hogy a Pp. 346. § (5) bekezdésében felsorolt tartalmi követelmények közül melyiknek és mennyiben nem felelt meg az ítélet, ezért a konkrétumokat nélkülöző jogsérelmi tényállítás körében a másodfokú bíróság nem vizsgálódhatott.

[11] Az alperes általános jelleggel nyilatkozott az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatainak fenntartásáról, azonban ezen előadása nem fogadható el, mivel a Kp. 100. § (1)-(2) bekezdései alapján a fellebbezés a fellebbezési eljárás kereteit kijelölő alapidokumentuma, amelybe a jogsérelmeket jogszabályhelyre utalással tartalmilag beazonosítható módon körül kell írni. Ezen követelménynek az alperes nyilatkozata nem felel meg, így a másodfokú bíróság vizsgálatát sem teszi lehetővé.

[12] Az alperesi anyagi jogsérelemállításokkal összefüggésben a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az Alaptörvény T cikk (2) bekezdése taxatív rögzíti mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Az alperes által hivatkozott Fegyvertárolási utasítás és MRFK intézkedés nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Ezek a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 1. § (1) bekezdése, 23. § (4) és 24. § (3) bekezdései alapján nem jogszabályok, hanem közjogi szervezetszabályozó eszköz, valamint más jogi eszköz kategóriájába tartoznak. E körben a másodfokú bíróság a Kúria gyakorlatától eltérni nem

kíván (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4;
Kf.VII.40.247/2021/4.).

[13] Az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj jogalapjára vonatkozó vizsgálat a fellebbezés tartalmi hiányossága folytán nem lehetséges. A Kp. 99. § (1) bekezdése, 100. § (2) bekezdés b) pontja és 104. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a fellebbezési kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél milyen bírósági döntést kér. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékossága esetén a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit (Kf.VII.39.673/2020/7.). A törvény kifejezett rendelkezése értelmében a fellebbezés érdemi elbírálását a jogszabályhely szövegszerű, tartalmi körülírása nem teszi lehetővé. A fellebbezést megalapozó jogszabálysértés megjelölésének elmaradása miatt hiánypótlási felhívást nem lehet kibocsátani és ezt a hiányt önként sem lehet pótolni a fellebbezési határidő lejártá után (Kf.IX.37.902/2019/2., Kf.II.37.757/2019/2. Kf.III.37.951/2019/2., Kf.VI.38.058/2019/2.). Tehát a fellebbezés anyagi jogi jogsérelemállítása, miszerint a fegyverszoba kezelői többlettevékenység csekély mértéke nem alapozza meg a legalacsonyabb megbízási díj megállapítását sem, a jogszabálysértés jogszabályhely pontos felhívásával történő megjelölésének elmaradása miatt nem vizsgálható. A fellebbezés tartalmi hiányossága miatt a másodfokú bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy ütköztesse az ítélet erre vonatkozó indokolását, és abból az ítéleti álláspont jogszerűtlenségére nézve következtetést vonjon le.

[14] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság csak megjegyezni tudja, hogy a Fővárosi Ítéltábla jelen ügygel tartalmilag azonos 3.Kf.700.236/2022/4., valamint 1.Kf.700.237/2022/4. számú ítéleteiben foglaltakkal egyetért. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a hivatásos állomány tagja megbízási díjra jogosult, ha a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört többletfeladatként lát el. Amennyiben a fegyverszoba kezelését a baleseti helyszínelő és vizsgáló felperes munkaköri leírása nem tartalmazta, ezen tevékenység a beosztásához nem tartozik, és megbízási díjra jogosít. A többletfeladat ellátás szolgálatonkénti csekélyebb mértékét pedig nem a jogalap fennállása körében, hanem a megbízási díj mértékének megállapítása során elvégzett mérlegeléskor kell figyelembe venni.

[15] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét pedig a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[16] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102.§ (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[17] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[18] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] A másodfokú bíróság a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[20] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. április 19.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró